

		Subject Heading :
Source :	มติชน	
Date : 11 พ.ย. 2560	Page : 9	No: 60388469

# อัยการผู้ปิดทองหลังพระ: ทวงคืนหาดเลพังหมื่นล้าน แนะเทคนิคสู้คดีกลุ่มทุน



## รายงาน

**6** เป็นตัวอย่างสำหรับการทวงคืนสมบัติชาติ ในคดีหาดเลพัง จ.ภูเก็ต 178 ไร่ มูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท

ที่ฝ่ายโจทก์คือกลุ่มเอกชนและนายทุน ยื่นฟ้องกรมที่ดิน จังหวัดภูเก็ต นายอำเภอกลาง หัวหน้าสำนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ต และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดภูเก็ตส่วนแยกกลาง ขอให้เพิกถอนคำสั่งที่ไม่ชอบและเพิกถอนการเป็นที่ดินของรัฐ เมื่อปี 2549 คดีสู้ยาวนานกว่า 10 ปี กระทั่งเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน ศาลฎีกาพิพากษาให้ที่ดินพิพาทตกเป็นของแผ่นดิน

นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง รองโฆษกสำนักงานอัยการสูงสุด เปิดเผยว่า คดีนี้หน่วยงานภาครัฐและข้าราชการที่ถูกฟ้องปล่อยให้ล่วงเลยระยะเวลายื่นคำให้การแก้คดีจนศาลมีคำสั่งขาดนัดยื่นคำให้การแล้ว แต่ทีมอัยการนำโดย นายบัณฑิต ทองตัน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองอธิบดีอัยการสำนักงานคดีแรงงานภาค 8 และ นายสุรศักดิ์ รักญาติ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการอัยการ ยื่นคำร้องขอให้ศาลไต่สวนและสุดท้ายศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ยื่นคำให้การแก้คดีจนเป็นผลสำเร็จ ทั้งยังได้ฟ้องแย้งให้โจทก์ออกจากที่ดินที่ครอบครองอยู่ด้วย

“มติชน” สัมภาษณ์พิเศษนายบัณฑิต ทองตันตอนและเทคนิคในการต่อสู้คดีจนชนะว่า คดีนี้เอกชนหลายรายยื่นฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งไม่ชอบและเพิกถอนการเป็นที่ดินของรัฐ มีการสู้คดีกันนาน 8-10 ปี ตั้งแต่ก่อนสืบพยาน โจทก์และจำเลยใช้พยานฝ่ายละนับ 10 ปาก แต่ละปากใช้เวลาเบิกความนาน เนื่องจากเป็นเรื่องเทคนิคและความเป็นมาของที่ดินพิพาท

“คดีนี้ส่งสำนวนมาให้ผม ตั้งแต่สมัยเป็นอัยการจังหวัด เป็นช่วงคาบเกี่ยวกับตอนที่ จะขึ้นไปเป็นอัยการคดีศาลสูงที่ จ.พังงา แต่พอปี 2551 ผู้ใหญ่ในสำนักงานอัยการที่ตรวจสำนวนคดีนี้พบว่าสำนวนคดียุ่งยาก เลยให้ผมลงไปว่าความดูแลคดีร่วมกับนายสุรศักดิ์ รักญาติ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้ตรวจการอัยการ” อัยการบัณฑิตทองเล่าเมื่อแรกเริ่มเข้ามาว่าความคดีหาดเลพัง

อัยการบัณฑิตทองบอกถึงหัวใจสำคัญของคดีว่า เราต้องพิสูจน์เรื่องที่ดินพิพาทว่าในอดีต



เป็นอย่างไร แถวนั้นเขาเรียกว่าหาดเล้ง เพราะจะมีคลื่นซัดสาดทำให้หาดแห้งไปบ้าง

“ตอนที่โดนพองคดี โจทก์อ้างว่าเขาครอบครองอย่างต่อเนื่องมาก่อนปี 2497 ก่อนที่ประมวลกฎหมายที่ดินจะใช้บังคับ ดังนั้นเมื่อมีการครอบครองมาก่อนปี 2497 ผู้ฟ้องย่อมมีสิทธิในที่ดิน ฝ่ายอัยการจึงพยายามต่อสู้ว่าเรื่องดังกล่าวนั้นไม่จริง ทางโจทก์ไม่ได้ครอบครองก่อนปี 2497 และเราต้องหา

ทางพิสูจน์ให้ได้” อัยการบัณฑิตูรชี้ถึงประเด็นที่ต้องหาพยานหลักฐานมาหักล้างฝ่ายโจทก์พร้อมแล้วว่า

“ทางพิสูจน์ที่ดีที่สุดในขณะที่เราคิดได้คือ การแปลภาพถ่ายทางอากาศ โดยการอ่านภาพถ่ายทางอากาศในคดีนี้มีเรื่องแปลกๆ คือ ภาพถ่ายทางอากาศในภาคอื่นๆ ไม่ว่าจะ เป็นภาคเหนือ ภาคกลาง มีภาพถ่ายของปี 2497 ทั้งหมด แต่ของภาคใต้ ภาพถ่ายของ

ปี 2497 หายไป เรามีภาพถ่ายอีกที่ปี 2510” อัยการบัณฑิตูรเผยถึงอุปสรรคข้อหนึ่งที่พบในขณะนี้ว่าความ

แต่กระนั้นหนทางต่อสู้คดีมิได้ตีบตัน ยังไปต่อได้ อัยการบัณฑิตูรบอกว่า “เราขอให้ผู้เชี่ยวชาญภาพถ่ายทางอากาศของกรมที่ดินที่ตกเป็นจำเลยอ่านให้เราด้วย กรมที่ดินได้ส่งผู้เชี่ยวชาญที่เป็นผู้อ่านภาพถ่ายทางอากาศของศาลอ่านภาพถ่ายของปี 2510 ที่เรามีอยู่

“แต่เมื่ออ่านจริงๆ เราให้อ่านตั้งแต่ปี 2510-2519 และ 2538 เพื่อให้มีความเชื่อมโยงถึงสภาพของที่ดินพิพาทตั้งแต่ปี 2510 มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร และผลที่ได้ออกมาปรากฏว่า ในปี 2510 ที่บริเวณนั้นเป็นหาดทราย มีน้ำทะเลท่วมถึง พอมาปี 2519 ถึงจะเริ่มมีต้นไม้ และพอปี 2538 ที่ดินถึงจะเริ่มมาเป็นแปลง อันนี้แสดงว่าเพิ่งมีการเข้ามาครอบครองในภายหลัง ตรงที่เริ่มแบ่งที่ดินเป็นแปลง ตรงนี้เป็นหลักของคดีที่เราชนะ”

อัยการบัตูรเผยถึงหลักฐานสำคัญหมัดเด็ด หัวใจหลักในการสู้คดีทั้ง 3 ชั้นศาล พร้อมเล่าถึงการนำพยานหลักฐานเข้าเสนอต่อศาลว่า

“คดีนี้เราชนะมาตลอดตั้งแต่ศาลชั้นต้นถึงศาลฎีกา ยิ่งประเด็นสำคัญตรงภาพถ่ายทางอากาศ ฝ่ายโจทก์ก็นำนายทหารมาอ่านภาพถ่าย โดยนายทหารคนดังกล่าวไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญของศาล และผมจับทางได้ว่าเขาอ่านโดยใช้เทคนิคไม่ถูกต้อง ที่เรารู้เพราะเราศึกษามาอย่างดีก่อนสืบพยาน เราลองเรียนรู้โปรแกรมอย่างละเอียดกับผู้เชี่ยวชาญ นั่งสาธิตจริง ผมได้ถามคำถามติดไว้ในส่วนวนว่าการใช้แว่นขยายที่ใช้อ่านภาพถ่ายไม่ถูกต้อง ขณะที่การอ่านภาพถ่ายต้องใช้เครื่องสามมิติภาพจะลอยขึ้นมา และต้องมีการลดค่าความเบี่ยงเบน วิธีการเทคนิคทั้งหมดทำต่อหน้าศาลทำให้ศาลเชื่อถือเรา”

อีกประเด็นสำคัญ ที่ฝ่ายอัยการแทบจะพบบักรถานลู้ และฝ่ายโจทก์ตกเป็นรองอย่างเห็นได้ชัด อัยการบัตูรเล่าว่า มีเรื่องที่ดินพิพาทของโจทก์บางคนที่ได้รับซื้อช่วงต่อมาจากบุคคลที่อ้างว่าเป็นเจ้าของผู้ครอบครองดั้งเดิมต่อมาจากบิดามาเป็นพยานในชั้นศาลแต่ละครั้ง

ไม่เหมือนกัน อย่างเคยให้การไว้ว่าชายที่ดินเพราะจะเอาเงินไปทำศพพ่อ แต่จากการตรวจสอบเกิดไปเจอหลักฐานว่าพ่อของเขาตายไปเมื่อ 10 ปีก่อนแล้ว เรียกว่าเอาหลักฐานยืนยันให้ดูในศาลจนพยานหน้าซัดไป

ส่วนเรื่องฝ่ายรัฐขาดนัดยื่นคำให้การและเรื่องการฟ้องแย้ง อัยการบัตูรเล่าว่า ตอนนั้นมีการส่งหมายมาแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยไม่ได้ส่งมาให้ อัยการตามกำหนด พอเราได้รับเอกสารมาก็ขาดยื่นคำให้การไปแล้ว จึงต้องแก้ไขโดยการยื่นคำร้องขอไต่สวน เราให้เหตุผลว่าความไม่มีเจตนาไม่ยื่นคำให้การภายในกำหนดศาลก็รับฟัง เราจึงรอดมาได้ แต่เหตุผลจริงๆ ที่หน่วยงานรัฐยื่นมาช้า ผมก็ไม่แน่ใจว่าเป็นเพราะอะไร อาจเป็นเพราะช่วงเวลานั้นเกิดสึนามิกก็ได้

“ส่วนกรณีที่เราเป็นจำเลย แต่ศาลสั่งให้โจทก์ออกจากพื้นที่นั้น เนื่องจากคดีนี้เราฟ้องแย้งกลับไป เพราะเมื่อโจทก์ฟ้องอ้างว่าเจ้าหน้าที่ของเราออกหลักฐานที่หลวงโดยไม่ชอบ โดยขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งที่มีการออกโฉนดไปแล้วแต่ผู้ว่าไม่ยอมเซ็น เมื่อเราต่อสู้ไปว่าที่ผู้ว่าไม่เซ็นเพราะไม่เชื่อว่าโจทก์ครอบครองมาก่อนปี 2497 เราสู้ว่าที่ตรงนี้เป็นที่ดินของรัฐ ใครจะมายึดถือครอบครองไม่ได้ เมื่อโจทก์มาอ้างการครอบครองในที่ดินของรัฐ เมื่อเราชนะ โจทก์จึงต้องออกไป เพราะบุกรุกที่ดินของรัฐ ตรงนี้เราเรียกว่าการฟ้องแย้ง

“ไม่ใช่ว่าคุณเป็นโจทก์ เป็นเจ้าของที่ดินจะได้อย่างเดียว แต่เราสู้ว่าคุณบุกรุกคุณต้องออกไป บุคคลเอกชนที่เป็นโจทก์ฟ้องคดีนั้นนั้นเป็นหุ้นส่วนของบริษัทใหญ่ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายที่ดินชายทะเล ธุรกิจโรงแรมใหญ่ๆ และเอกชนที่เป็นคนในพื้นที่หลายคน

“คดีที่ดินใน จ.ภูเก็ต ที่ผมว่าความมีหลายแปลง และผมชนะมาตลอด คดีที่ชนะไปแล้วก็มี อยู่ระหว่างรอศาลฎีกาพิพากษาก็มี แต่ละแปลงมีทั้งนายทุนและผู้มีอิทธิพลเข้ามาครอบครอง” อัยการบัตูรเผย

เป็นเทคนิคชั้นครูที่ถ่ายทอดจากประสบการณ์จริง ในการปกป้องสมบัติชาติหมิ่นล้าน คดีตัวอย่างที่เหล่าอัยการรุ่นน้องควรค่าแก่การศึกษาต่อยอดวิชาความรู้และการว่าความในฐานะทนายแผ่นดิน!!

สุวัฒน์ ปิฎจวงศ์

Source :

มติชน

Date :

11 พ.ย. 2560

Page :

5

No:

60388452

## เมียบุกยิงนิติกรศาล-หญิงคนสนิท

เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน ร.ต.อ. (หญิง) ปิ่นรัตน์ ฐันเขต รอง สว. (สอบสวน) สน.มีนบุรี รับแจ้งเหตุมีผู้ถูกยิงได้รับบาดเจ็บที่ห้องพัก เลขที่ 319/39 ชั้น 5 อาคาร 13 โครงการ บ้านเอื้ออาทร ซอยรามอินทรา 117 ถนน เจริญพัฒนา แขวงบางชัน เขตคลองสามวา กทม. ที่เกิดเหตุพบเพียงกองเลือด โดยผู้บาดเจ็บ 2 ราย ถูกนำส่งโรงพยาบาล นวมินทร์ 1 คือ นายอดุลวิทย์ พิพัฒน์จิระกฤษณ์ อายุ 39 ปี นิติกรชำนาญการ ประจำศาลแขวง ปทุมวัน และ น.ส.วิรัชพัชร เจริญวิษณุพงศ์ อายุ 31 ปี เจ้าหน้าที่ชำนาญการศาลแขวง ปทุมวัน แต่ น.ส.วิรัชพัชรเสียชีวิตในเวลา ต่อมา นอกจากนี้ นางมวย อ่อนโทสง อายุ 57 ปี มารดา น.ส.วิรัชพัชร ถูกกระสุนปืนตอกศีรษะ ได้รับบาดเจ็บ

สอบสวนทราบว่า มีปืนคือ น.ส.กรวรรณ พิพัฒน์จิระกฤษณ์ อายุ 36 ปี พนักงานบริษัท เอกชนแห่งหนึ่ง ภรรยาของอดุลวิทย์ ที่มาดัก รออยู่หน้าห้องพัก ตั้งแต่เวลา 04.00 น. โดย นายอดุลวิทย์ได้มาอาศัยอยู่กับ น.ส.วิรัชพัชร ได้ประมาณเดือนเศษ กระทั่งเวลา 06.00 น. นายอดุลวิทย์เปิดประตูห้องออกมาพร้อมกับ ผู้เสียชีวิต น.ส.กรวรรณจึงเปิดฉากยิงใส่ทันที

ก่อนหลบหนีไป

ต่อมา พ.ต.ท.อนันท์ วงศ์คำ สว.ป. สน.ชนะสงคราม รับแจ้งเหตุหญิงสาวกระโดด สะพานพระปิ่นเกล้าเพื่อฆ่าตัวตาย จึงเดินทาง ไปตรวจสอบ ที่เกิดเหตุบริเวณท่าเรือเจ้าหลิ่ง ใกล้กับท่าเรือท่าช้าง เจ้าหน้าที่พบ น.ส.กรวรรณ ลอยคออยู่ในน้ำ เจ้าหน้าที่จึงเร่งช่วยเหลือได้อย่างปลอดภัย จากการตรวจค้นกระเป๋าของ น.ส.กรวรรณ พบปืนลูกโม่ขนาด .38 พร้อมกระสุนปืนในรังเพลิง 6 นัด จึงได้ควบคุมตัวมาสอบสวน สาราภาพว่า ได้ก่อเหตุยิงสามีและผู้ตาย หลังก่อเหตุแล้ว ความผิด จึงนั่งรถแท็กซี่มาที่สะพานพระปิ่น เกล้า เพื่อกระโดดสะพานฆ่าตัวตาย แต่มีคนมา ช่วยชีวิตเอาไว้ได้

นางกรวรรณกล่าวว่า แยกกันอยู่กับนาย อดุลวิทย์ได้สักพักแล้วเนื่องจากนายอดุลวิทย์ ไม่กลับบ้าน จนทราบว่านายอดุลวิทย์ไปสนิท กับผู้เสียชีวิต ทำให้รู้สึกไม่พอใจและบันดาล โทสะ จึงสั่งซื้ออาวุธปืนและกระสุนทาง อินเทอร์เน็ต โดยจะยิงนายอดุลวิทย์เพียง คนเดียว แต่พลาดจึงยิงถูก น.ส.วิรัชพัชร ผู้เสียชีวิตด้วย ทั้งนี้ยอมรับว่ารู้สึกผิดกับสิ่งที่ เกิดขึ้น ขอรับสารภาพในทุกข้อกล่าวหา พร้อม ขอโทษไปยังครอบครัวของผู้เสียชีวิตด้วย

Source :

6 มิ 6

Date : 11 พ.ย. 2561

Page :

14

No :



☒ แสดงความยินดี...สุธี อนันตวิทยานนท์ เลี้ยงฉลองให้ รัฐวิชญ์ อนันตวิทยานนท์ เลขานุการศาลแพ่ง และ ชนุดม ปิติฤกษ์ เลขานุการศาลอาญา ในโอกาสดำรงตำแหน่งใหม่ โดยมี พ.ต.ท.ปิยรัช สุภารัตน์ พ.ต.ท.จตุรงค์ ผลเกิด รอง ผกก.ปพ.บก.ป. และกลุ่มเพื่อนร่วมยินดี ที่ โรงแรมรามาดาแมน้ำริเวอร์ไซด์ กรุงเทพฯ 14

Source :

เทคโนโลยี

Date : 11 พ.ย. 2560 Page : 9

No :

## เรื่องของการอุทธรณ์ก่อนฟ้องคดี

ศาลปกครองท่านที่เปิดทำการมานานหลายปี มีคดีปกครองผ่านการพิจารณาแล้วนับหมื่น ๆ คดี

ต้องถือว่าวันเวลาที่ท่านเดินมาถึงจุดนี้ชาวบ้านเริ่มคุ้นชินกับคดีปกครองกันพอสมควร

แต่ก็นั่นแหละ โขม ถึงจะเริ่มแก้กล้ำพรรยาดังกล่าวแต่กระผมสังเกตดูยังงี้ ๆ ก็ยังมีปัญหาทอมนะนิรันดรกาลอยู่เรื่องหนึ่ง ก็คือ วิธีการดำเนินการอุทธรณ์ก่อนฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

โดยเฉพาะตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๔๔ แห่ง พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดให้ยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ...ฯลฯ...

ถามว่าหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดดังนี้มีแนวทางปฏิบัติจากคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดอย่างไรบ้าง เพราะถ้าอ่านเอาเรื่องเองแล้วอาจเคล็ดเข้าป่าเข้าดงได้เหมือนกัน

ชะดีชะร้ายเรื่องราวอาจสูญหายไปจากสารบบความคดีได้ กรณีที่ได้รับคำสั่งทางปกครองแล้วเรา ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งทางปกครอง นั้น

มีวิธีการอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๔ ดังกล่าวดังนี้ขอรับ ยื่นอุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง ภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ เราได้รับคำสั่ง และท่านผู้ออกคำสั่งทางปกครองถึงจะหมั่นได้เพียงใดก็หาอาจยึกยักได้นานไม่ ต้องพิจารณาอุทธรณ์และ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับอุทธรณ์

ถ้าเจ้าหน้าที่ท่านเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ (ซึ่งไม่ค่อยปรากฏ) ก็เปลี่ยนแปลงคำสั่งเสียใหม่ ปัญหาที่จับ แต่ที่ต้องตีรันทนกันไปก็เพราะถ้าไม่เห็นด้วยหรือเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์บางส่วน (ซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำ) ก็ให้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาข้างต้นและผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วัน



ที่ได้รับรายงาน

หกสิบวัน เข้าไปแล้วขอรับ

แต่ถ้าไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลา และสามารถ ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ ออกไปได้อีกไม่เกิน สามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลา

รวม เก้าสิบวัน แล้วขอรับ

เอากันให้ชัด ๆ ที่ประชุมใหญ่ของตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ได้วินิจฉัยไว้ดังนี้

๑. ระยะเวลาวินิจฉัยอุทธรณ์มีกำหนด ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับอุทธรณ์

๒. ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จของขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน สามสิบวัน แต่เงื่อนไขสำคัญก็คือ ต้องแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดหกสิบวัน

๓. ระยะเวลาจึงขยายออกไปได้ อีกสามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดหกสิบวัน

สิริ รวมทั้งสิ้นเก้าสิบวัน ครับผม แต่ก่อนครบกำหนดหกสิบ

วันแรก จะขยายต่อไป อีกสามสิบวันได้นั้น ต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดหกสิบวัน ดังกล่าว

แล้วถ้าผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ไม่แจ้ง เหตุจำเป็นที่ต้องขยายเวลาออกไปอีกสามสิบวันก่อนครบกำหนดหกสิบวันแล้วจะมีผลอย่างไรบ้าง

แบบนี้ ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ต้องรอนานครับเพราะท่านถือว่า วันที่ครบหกสิบวัน ดังกล่าวเป็น วันที่ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการครบขั้นตอนแล้ว ตามมาตรา ๔๒ วรรคสองแห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธี

พิจารณาปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ฟ้องคดีปกครองได้โดยชอบ ไม่ต้องรอให้ครบเก้าสิบวัน  
ดังกล่าว (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๘๑/๒๕๕๘)

กรณีนี้เป็นคาบสองคมเหมือนกันเพราะการยื่นฟ้องคดี  
ปกครองต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ  
แห่งการฟ้องคดี หากท่านผู้ฟ้องคดียังเพิกเฉยหรือให้ครบกำหนดเก้าสิบ  
วันทั้ง ๆ ที่ผู้พิจารณาอุทธรณ์ไม่แจ้งเหตุความจำเป็นต้องขยาย  
เวลามาให้ทราบ กำหนดระยะเวลาฟ้องคดี เริ่มนับตั้งแต่วันที่ครบ  
หกสิบวัน ซึ่งถือว่าเป็นวันที่รู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีแล้วนะครับ

ฉะนั้น รอให้ครบเก้าสิบวันจึงฟ้องทั้งที่ตัวเองมีสิทธิฟ้องคดี  
ตั้งแต่ครบกำหนดหกสิบวันแล้ว อาจล่วงเลยระยะเวลาฟ้องคดี  
ปกครองได้

ดังที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) แห่งหนึ่งมีคำสั่งให้  
ข้าราชการในสังกัดผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนลงวันที่ ๒๘  
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ซึ่งข้าราชการผู้นั้นได้ยื่นอุทธรณ์ลงวันที่ ๑๕  
มีนาคม ๒๕๕๔ และผู้ว่าราชการจังหวัดมีหนังสือลงวันที่ ๒๔  
มิถุนายน ๒๕๕๔ แจ้งขยายเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปอีก  
สามสิบวัน (หลังครบกำหนดหกสิบวันแล้ว) และอบจ.แจ้งผลการ  
พิจารณาอุทธรณ์ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ให้ยกอุทธรณ์ จึงมา  
ฟ้องต่อศาลปกครองในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า กรณีนี้ต้องถือว่าวันครบกำหนด  
หกสิบวันคือวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เนื่องจากไม่มีการแจ้ง  
ขอขยายเวลา วันถัดมาคือวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เป็นวันที่  
ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีเป็นวันแรกที่เริ่มใช้สิทธิ  
ฟ้องคดีได้และต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันคือภายในวันที่ ๑๒  
สิงหาคม ๒๕๕๔ การมายื่นฟ้องในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ จึง  
ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดี (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่  
๒๔๐/๒๕๕๘).

พิสิษฐ์ พลภักษ์เขตต์

ไอดี ไลน์ : dad 1520, Fb : kadeepokkong